

‘Zonder een paar goede valpartijen geen progressie’

Myrthe en Britt Barvelink

De eenige tweeling Britt en Myrthe Barvelink loopt op dit moment co-schappen. Myrthe is vierdejaars diergeneeskunde in Utrecht, Britt vijfdejaars geneeskunde in Groningen. Wat ze gemeen hebben, is hun passie voor kitesurfen.

De een had net even wat meer met dieren, de ander met mensen. Hoewel, Britt is ook dol op dieren en dacht er een tijdje over om net als haar zus diergeneeskunde te gaan doen. “Maar we zaten ons hele leven al bij elkaar in de klas en als we allebei diergeneeskunde zouden doen, kwamen we in Utrecht wéér bij elkaar te zitten”, grapt Britt.

Ondanks deze ‘scheiding’ besteden Britt en Myrthe Barvelink (24) hun vrije tijd wél zo veel mogelijk samen aan een gedeelde passie: kitesurfen. Als kind waren ze al niet van het water af te krijgen. “Tijdens de vakanties in

Griekenland stonden wij zowat 24/7 op een wakeboard achter de boot”, herinnert Myrthe zich. “Maar dat veranderde in kitesurfen toen mijn zus haar vriend Mark, een fanatiek kiter, ontmoette.” Ook Myrthe ontmoette later via het kitesurfen haar vriend, Jasper. Als ze maar even wat vrije tijd en een gunstig briesje hebben, zijn ze met z’n vieren op het water te vinden. De gezamenlijke ‘kitetrip’ in Frankrijk vorig jaar was een hoogtepunt. “We reden met een grote aanhanger vol materiaal en een tasje kleren de wind achterna.”

Buiten de zomervakanties staan ze op de Nederlandse wateren, meestal

op het IJsselmeer. Maar afgelopen studiejaar kwam daar wat minder van terecht. Beiden kwamen tijd te kort. “Kitesurfen is niet de makkelijkste sport om te combineren met het lopen van co-schappen. Er gaan heel wat uurtjes in voorbereiding en vervoer zitten.”

Verloren tijd

Terwijl we dit verhaal (begin juli) schrijven, heeft de tweeling vakantie en wordt de ‘verloren tijd’ aan de kust van de Griekse Peloponnesos ingehaald. “We kunnen het kitesurfen niet missen”, zegt Myrthe. “Ik denk dat

het verslavend is om letterlijk zelf de touwtjes in handen te hebben, maar ook voor een deel de controle te moeten missen door de onvoorspelbaarheid van weer en water.”

Haar jongere zus (Britt werd een paar minuten later geboren) vult aan: “Het geeft een vrij gevoel om op het water te zijn, te spelen met de wind en hoog op te springen en allerlei trucjes te doen. Je bent alleen op jezelf en de elementen aangewezen.”

Volgens de tweeling is kitesurfen een individualistische sport maar eigenlijk ook weer niet. “Kitesurfers zijn gezellige mensen die met elkaar praten over de sport, tips uitwisselen en elkaar helpen met het op- en neerlaten van de kifes. Als je na een ‘kitesessie’ met een groep terugrijdt, is iedereen helemaal uitgelaten. Dat is een geweldige sfeer.”

Hun vrijetijdsbesteding heeft volgens Myrthe wel een aantal raakvlak-

ken met de studie. “Bij kitesurfen heb je veel geduld nodig, want het weer kun je niet beïnvloeden en binnen de humane en de diergeneeskunde heb je natuurlijk ook niet alles in de hand. Zo kom je met het kitesurfen soms in ongewilde situaties terecht en dat leert je de dingen heel goed voor te bereiden en anderen om raad te durven vragen.”

Beide aankomende zorgprofessionals denken dat ze mede door hun sportieve passie stressbestendiger

Na een kitesessie is iedereen uitgelaten

zijn geworden. “En”, lacht de jongste Barvelink, “zonder een paar goede valpartijen geen progressie. Als je iets wilt bereiken, moet je ook bereid zijn om af en toe eens hard te vallen en

Britt Barvelink

Myrthe Barvelink

dat is binnen onze opleidingen niet anders. Bij tegenslag moeten we straks kunnen doorzetten, dat is identiek in beide zorgberoepen.”

Het woord identiek kent de tweeling goed. “Er zijn nogal wat mensen die ons niet uit elkaar kunnen houden”, zegt Myrthe. “We zijn héél eenieig, we hebben dezelfde blonde haren, blauwe ogen, dezelfde stemmen en karaktertrekjes. Maar er zijn gelukkig ook de nodige verschillen. We vinden elkaars vriendje heel leuk en aardig, maar moeten er niet aan denken om onderling te ruilen.”